

Vánoční dopis

Českobratrského evangelického sboru v Telecím

Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města, které se nazývá Betlém, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnili se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.

/Evangelium podle Lukáše, druhá kapitola/

„Já se ti divím“ křičela paní Dinah. „Kdyby to byli pořádní lidé, šli by ke starostovi, a ne takhle žebrotou! Proč se jich máme ujímat ausgerechnet my? Já se ti divím, člověče, že se tak zahazuješ s já nevím kým!“

„Nekřič,“ bručel starý Isachar, „vždyť to budou slyšet!“

„Ať to slyší,“ pravila paní Dinah pozvedajíc hlas ještě víc. „Nevídáno! To by tak hrálo, abych nesměla doma ani pípnout kvůli nějakým tulákům! Znáš je? Zná je někdo? On říká, to je má žena. Povídali, jeho žena! Já vím, jak to u takových poběhlíků chodí! Že se nestydíš pustit něco takového do domu!“

Isachar chtěl namítnout, že je pustil jen do chléva, ale nechal si to pro sebe; měl totiž rád svůj pokoj.

„A ona,“ pokračovala paní Dinah pohoršeně, „ona je v jiném stavu, abys to věděl. Prokristapána, ještě to nám chybělo! Jezus Maria, abychom tak přišli do lidských řečí!“

Prosím tě, kdes nechal hlavu?“ Paní Dinah nabrala dechu. „To se rozumí, nějaké mladici ty neumíš říct ne. Když na tebe udělala ten svůj kukuč, ty ses mohl přetrhnout samou ochotou. Mně bys to neudělal, Isachare! Jen si ustelte, lidičky, je tam v chlévě slámy habaděj. Jako bychom byli v celém Betlémě jenom my dva, kdo mají chlívěk!“

Starý Isachar se obrátil ke zdi. Snad přestane, míní; ona má trochu pravdu, ale dělat tolik řečí pro jednu...

„Brát cizí lidi do domu,“ rozjímala paní Dinah ve spravedlivém hněvu. „Kdoví co je to zač? Teď abych celou noc strachem nezamhouřila oka! Ale to ti je jedno, vid’? Pro lidi ty všechno, ale pro mne nic! Abys ty vzal jednou jedinkrát ohled na svou uděnou a churavou ženu! A ráno abych po nich ještě uklízela! Když ten člověk je tesař, proč není někde na práci? A proč zrovna já mám tolik trápení? Slyšíš, Isachare?“ Ale Isachar tvář ke zdi dělal, jako by spal.

„Panenko Maria,“ vzdychla paní Dinah, „mám já to život! Celou noc abych nespala starostí... a on si spí jako dřevo! Mohli by nám odnést celé stavení, a on si chrní... Bože, mám já to svízel!“

A bylo ticho, jen starý Isachar pozorně členil tmou svým chrupáním. K půlnoci ho vzbudilo z dřímoty potlačované ženské zasténání. I safra, lekl se, to bude něco vedle v chlívku! Jen aby to nevzbudilo Dinu... To by bylo řečí! I ležel nehnutě, jako by spal. Po chvíli bylo slyšet nový sten. Bože, smiluj se! Bože, dej ať se Dinah neprobudí, modlil se v úzkostech starý Isachar, ale v tom už cítil, se Dinah vedle něho vrtí, zvedá se a napjatě naslouchá. Bude zle, řekl si zdrceně Isachar, ale zůstal pěkně zticha.

Paní Dinah bez hlesu vstala, přehodila přes sebe vlnák a vyšla na dvůr. Asi je vyhodí, řekl si bezmocně Isachar. Já se do toho míchat nebudu, ať už si dělá, co chce... Po jakési podivně dlouhé a tlumené chvíli se paní Dinah vrátila opatrně našlapujíc. Isacharovi se ospale zdálo, že chrastí a praská nějaké dříví, ale rozhodl se, že se ani nehne. Snad je Dině zima, míní, a dělá si oheň. Pak se Dinah znovu potichu vykradla. Isachar pootevřel oči a viděl nad planoucím ohněm kotlík s vodou. Nač to je, řekl si s podivem a hned zase usnul. Probudil se teprve, když paní Dinah takovými zvláštními, horlivými a důležitými krůčky běžela s dýmajícím kotlíkem na dvůr. I podivil se Isachar, vstal a trochu se ustrojil. Musím se podívat, co je, řekl si energicky, ale ve dveřích se srazil s Dinou.

Prosím tě, co tak běháš, chtěl vyhrknout, ale ani se k tomu nedostal. „Co ty tu máš co okounět,“ utrhla se na něho paní Dinah a zase běžela na dvůr s nějakými klůcky a plátýnky v náručí. Na prahu se obrátila. „Jdi do postele,“ rozkřikla se přísně, „a... a nepleť se nám tady, slyšíš?“

Starý Isachar se vyštrachal na dvorek. Před chlívkem viděl bezradně trčet ramenatou mužskou postavu, i zamířil k ní. „Jojo,“ bručel chlácholivě. „Vyhnala tě, že? To víš, Josef, ty ženské... A aby zamluvil jejich mužskou bezmoc, ukazoval honem: „Koukej, hvězda! Viděls už někdy takovou hvězdu?“

Ze života našeho sboru:

Bratři a sestry v Kristu, milí příznivci a sympatizanti evangelického sboru v Telecím, Pusté Rybné a na Březinách,

nesl-li se loňský rok ve znamení rozsáhlé rekonstrukce farářského bytu na naší faře v Telecím, pak rok letošní je rokem narůstající a krásné práce s dětmi a mladými lidmi. Vždyť ke confirmaci se v našem sboru připravuje 5 zájemců a také vyučování „Základů křesťanského náboženství“ navštěvuje ve škole a na faře téměř dvakrát více dětí než v roce loňském. Rovněž aktivit a vícedenních pobytů s dětmi přibýlo, vedle návštěv výstav a kratších výletů jsme společně strávili několik dní v každém ročním období. Milým překvapením je však i to, že děti často přistupují k Večeři Páně a vůbec se rády účastní bohoslužeb - ať už tzv. rodinných (3. neděli v měsíci v Telecím), nebo běžných, kdy je pro ně vždy připraven alternativní program vedený jednou z obětavých maminek (tzv. Nedělní škola). Slavnostní vstup do neděle a nového týdne, setkání s Bohem, duchovní růst a rozšiřující se kulturní obzory, to vše je vlastní právě nezletilým příchozím, kteří reprezentují zájem v moři nezájmu a lhostejnosti.

Tu jsme se dostali k bohoslužbám. Ty vždy byly a vždy také budou centrem křesťanského života, místem modlitby a setkání s Božím Synem, jehož narození si také o letošních Vánocích budeme připomínat. Ježíš Kristus nás neděli co neděli zve do kostelů a chrámů a křesťan přestává být křesťanem, nepřijme-li občas toto pozvání. Také bohoslužby v našem sboru byly po celý rok oním místem setkávání, místem pravidelného vysluhování chleba a vína každou čtvrtou neděli v měsíci, místem popovídání nad kávou či čajem téměř po každých bohoslužbách.

Náš sbor se samozřejmě snažil nabídnout i něco kultury, v létě se tak v prostorech obou našich kostelů uskutečnilo několik koncertů (Noční optika, Slávek Klecandr, Daniel Mikolášek). Dalším vzdělávacím programem bylo v zimě probíhající podvečerní setkávání nazvané „Biblická a jiná povídání“. Mezi další nabídku farní kanceláře patřila také základní pomoc a orientace v občansko-právní a sociální oblasti, na faru tak bylo možno se obrátit s diskrétními otázkami v těchto oblastech.

Ani stavebních aktivit v našem sboru příliš neubýlo. Kromě nově zrekonstruovaných interiérů naší fary v Pusté Rybné, byla na faře v Telecím vyměněna okna a dokončena elektro-rekonstrukce, upraven byl rovněž sborový sál a bylo započato s odvodněním farního dvora. Za tímto účelem byla uspořádána letní brigáda mladých lidí z Libereckého seniorátu. Také obecní úřady v Telecím a Pusté Rybné přispěly nemalou měrou k opravám sborového majetku. V Telecím tak bylo např. elektrifikováno zvonění a přichystána výměna věžních hodin.

V minulém roce proběhla v chrámu Páně v Telecím svatba novomanželů Kratochvílových. Museli jsme se však také navždy rozloučit s Vladimírem Teplým, Josefem Vojtíškem, Věrou Mlejnkovou, Josefem Dudkem, Miluškou Burešovou, Josefem Kučerou, Miloslavem Němcem a dlouholetým kurátorem a oporou našeho sboru, bratrem Josefem Dvořákem. Myslete na ně ve svých vzpomínkách.

K úkolům našeho sboru patří nedílně také činnost pastorační. Tady patří veliké díky především presbyterům našeho sboru, kteří navštěvují ostatní členy, vybírají salár, informují o opravách farních budov a dalších aktivitách. Poděkovat je ovšem třeba také lidem, kteří pomáhají při práci s dětmi, při opravách a úklidu sborových prostor, při organizaci větších sborových akcí. Jak patrně, není možné vyjmenovat nyní všechny, kteří dávají našemu sboru život. O to více je třeba si vážit jejich práce a podporovat je; vždyť jak samo slovo „sbor“ naznačuje, je křesťanská myšlenka nesena právě jimi, neobyčejnými lidmi v obyčejné době.

farář Lukáš Pešout

Pravidelná setkání v našem sboru:

neděle

-
- 1.neděle - Telecí 9:00
 - 2.neděle - Pustá Rybná v 9:15
 - 3.neděle - Rodinná neděle (zvány jsou především děti) Telecí 9:00
 - 4.neděle - Vysluhování Večeře Páně na obou místech; Telecí 9:00, Pustá Rybná 14:00

středa

9:00-16:00 – Telecí fara – úřední hodiny

čtvrtek

-
- 13:30 – Telecí fara – předkonfirmační příprava (lichý čtvrtek)
 - 15:00 – Telecí fara – předkonfirmační příprava (lichý čtvrtek)
 - 17:30 – Telecí fara – Biblická a jiná povídání (sudý čtvrtek) *Kdokoli je zván! Letošní téma: Izrael.*

pátek

-
- 12.30 – Telecí škola – náboženství pro malé děti (1.-4. třída)
 - 15.00 – Telecí fara – náboženství pro větší děti (5.-9.třída)

Zveme vás na shromáždění o Vánocích 2009:

26.12. Dětská vánoční slavnost

9.30 – Dětská vánoční slavnost v sále na faře v Telecím. **Doprovod skupiny Černé ovce. Děti si mohou připravit nějakou básničku, písničku, zahrát na hudební nástroj atd. Dárky dostanou všechny, ať už vystoupí, či nikoli; všechny děti i rodiče budou vítáni.** Přijďte všichni, velcí i malí, křesťané i pohané, přijďte se k nám podívat. Vánoce jsou svátky rodinné i křesťanské.

- 24.12. 17.00 - Bohoslužby se svíčkami a čtením evangelia v sále na faře v Telecím
- 25.12. 09.00 - Bohoslužby s vysluhováním svatě Večeře Páně v sále na faře v Telecím
- 25.12. 14.00 - Bohoslužby s vysluhováním svatě Večeře Páně v sále na faře v Pusté Rybné
- 26.12. 09.30 – Dětská vánoční slavnost s koncertem skupiny Černé ovce v Telecím
- 27.12. 09.15 - Bohoslužby s vysluhováním svatě Večeře Páně v sále na faře v Pusté Rybné
- 1.1. 14.00 - Bohoslužby v sále na faře v Pusté Rybné